

[Lone Dybkjær]

digheden af, at vi skal have besparelser, og når der så endelig er en ordning, som også rammer de højtlønnede, så unddrager man sig. Jeg kender godt begrundelsen for det, nemlig at de f. eks. ikke registrerer overtimer og den slags, men det får de jo også den højere løn for.

Jeg er derfor glad for præciseringen fra socialministerens side og også henstillingen til de private virksomheder, men vil sige, at jeg ikke synes, det gør det lettere at foretage besparelser på de offentlige budgetter.

Så har jeg et spørgsmål at stille socialministeren, og som vedrører forudsætningen for, at vi sagde ja til at stemme for karensdagen med de ændringer, vi fik indført, bl. a. dette, at forældre med børn var undtaget fra en karensdag.

Vi fandt og finder fortsat, at det er nødvendigt at foretage de besparelser på finansloven, vi her har talt om; vi mener ikke, det er muligt at blive ved at leve med et underskud på 70 mia kr. Vi finder således heller ikke, at det er muligt i de besparelser at undtage det sociale område, som jo udgør en meget stor del af finansloven. Vi sagde ja til denne karensdag, fordi det i realiteten er den eneste sociale besparelse, der virker bredt. Men denne bredde forsvinder selvfølgelig, hvis der gøres forskel på medarbejderne på den facon, som vi havde hørt om. Havde det så endda været den omvendte vej, havde det stadig væk været imod lovens hensigter – det ved jeg godt – men det havde dog været en anelse mere moralsk.

Jeg skal på denne baggrund spørge socialministeren – for at vi kan se, hvordan loven virker – om han har taget skridt til, at der kommer en sygestatistik, hvis den ikke allerede findes, der gør det muligt, at vi f. eks. om et halvt år kan få oplysninger om, hvordan loven er kommet til at virke i praksis såvel inden for det offentlige område som inden for det private område.

Jeg vil i tilknytning til dette bede ministeren præcisere, at de koncessionerede virksomheder, statslige og halvstatslige foretagender, også hører ind under loven, og det uanset om de er medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Inden jeg giver ordet til socialministeren, vil jeg lige oplyse, at der foreløbig er fem

medspørgere. Af dem vil jeg give ordet til to først, så svarer ministeren, og derefter får de tre andre ordet.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg er da enig med socialministeren og fru Lone Dybkjær i, at det kan virke socialt kritisabelt, om de højerelønnede slipper for at blive trukket for den første karensdag, men man kan alligevel ikke se bort fra det forhold, at der er forskelle i arbejdsbyrden og i karakteren af éns arbejde på den givne arbejdsplads. Der er nogle, der ved, at er de væk et par dage, hober dyngerne sig op; der er ingen, der tager det arbejde, som så bare ligger og venter på dem, når de kommer tilbage og er blevet raske igen. Så de skal faktisk præstere den samme arbejdsindsats, uanset om de er syge eller raske. Derfor vil jeg gerne høre, om socialministeren er åben over for det problem.

Derudover har jeg endnu et kort tillægs-spørgsmål. Mener socialministeren, det er ulovligt, om man kompenserer eller afregner via ferieloven for karensdage? For jeg har forstået, at der er en retssag undervejs. Er det virkelig socialministerens mening, at regeringen og folketingsflertallet, i det omfang vi bakker ministeren op i dette spørgsmål, har gjort noget ulovligt?

Mette Groes (S):

Jeg vil gerne spørge socialministeren, om han har tænkt sig at stille sig tilfreds med den viden, han har fra dagspressen om, hvor mange arbejdsgivere der vil følge loven, og hvor mange der ikke vil, og om han ikke synes, at det vil være en god idé at investere i en bedre undersøgelse af det problem, end man kan nå frem til ved at læse dagspressen.

Videre vil jeg spørge, om det ikke har gjort indtryk på socialministeren, at der har rejst sig en ganske betydelig kritik af den måde, han har tænkt sig at anvende ferieloven på, og om han ikke endnu en gang vil gå ind i en undersøgelse af, om det kan være i overensstemmelse med lovens præmisser og tankegang og hele ideen i ferielovgivningen, at han farer frem, som han gør, og om han ikke mener, at der i virkeligheden er tale om lovbrud.

Socialministeren (Palle Simonsen):